

ELEWACJA

1. WSTEP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej (SST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót elewacyjnych przy realizacji rozbudowy przedszkola gminnego w Bieczu o część żłobkową z dwoma oddziałami i niezbędnym zapleczem oraz całorocznym krytym placem zabaw – bawialnią.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowej specyfikacji technicznej (SST) stanowi dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Zakres prac objętych niniejszą SST obejmuje roboty:

- ocieplenie ścian zewnętrznych płytami styropianowymi wraz z siatką z włókna szklanego
- ocieplenie ścian zewnętrznych wełną mineralną elewacyjną wraz z siatką z włókna szklanego
- montaż narodzińników ochronnych z tworzywa sztucznego
- wyprawa elewacyjna cienkowarstwowa z tynków silikonowych

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podane w niniejszej SST są zgodne z obowiązującymi normami oraz przepisami. ATLAS Cermit akrylowy tynk silikonowy do nakładania ręcznego, o fakturze nakrapianej, do stosowania na zewnątrz, grubość kruszywa: do 1,5 mm - atlas cermit n-150, do 2,0 mm - atlas cermit n-200, do 3,0 mm - atlas cermit n-300.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za ich zgodność z dokumentacją projektową, ST i poleceniami Inspektora nadzoru. Ogólne wymagania dotyczące robót podano w ST „Wymagania ogólne” pkt 1.5. Zgodnie z instrukcją 334/2002 ITB niedopuszczalne jest stosowanie elementów składowych z różnych systemów ociepleniowych. Aprobata ITB na zestaw wyrobów powinna być aktualna wystawiona na komplet systemu. Roboty mogą wykonywać tylko firmy posiadające dokumenty autoryzacyjne od właściciela systemu ociepleniowego.

2. MATERIAŁY

Informacje o materiałach podano w specyfikacji ogólnej

Materiał : styropian, wełna, siatka z włókna szklanego, narożniki z tworzywa sztucznego, kleje tynk silikonowy.

3. SPRZET

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podane w ST „Wymagania ogólne” pkt 3.

Informacje o materiałach podano w specyfikacji ogólnej

Dodatkowy sprzęt:

Wiertarka z mieszadłem, gładkie pace: stalowa i plastikowa. Narzędzia należy czyścić czystą wodą, bezpośrednio po użyciu.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w ST „Wymagania ogólne” pkt 4.

Informacje o materiałach podano w specyfikacji ogólnej

Tynk należy przewozić i przechowywać w szczelnie zamkniętych wiaderkach, w suchych warunkach, w temperaturze dodatniej (najlepiej na paletach). Chronić przed wilgocią. Okres przydatności do użycia tynku wynosi 12 miesięcy od daty produkcji umieszczonej na opakowaniu.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót podano w ST „Wymagania ogólne” pkt 5.

Roboty ociepleniowe należy prowadzić w temperaturze nie niższej niż +5 stopni C lecz nie wyższej niż 25 stopni C przewidywanej w ciągu 24 godzin. Niedopuszczalne jest prowadzenie robót w czasie opadów atmosferycznych i na elewacji bardzo silnie nasłonecznionych.

5.1.1 Podłoże.

Podłoże powinno być stabilne, równe i nośne, tzn. odpowiednio mocne, oczyszczone z warstw mogących osłabić przyczepność zaprawy, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, resztek farby olejnej i emulsyjnej. Przed przystąpieniem do prac naprawczych podłoże należy oczyścić (wodą pod ciśnieniem) i, gdy jest zbyt chłonne, zagruntować emulsją ATLAS UNI-GRUNT. Gruntowanie należy przeprowadzić również w przypadku, gdy podłoże stanowią np. słabsze tynki cementowe, cementowo-wapienne, a także mury wykonane z betonu komórkowego lub pustaków żużlobetonowych. Większe nierówności i wgłębienia należy wypełnić ZAPRAWA WYRÓWNUJĄCA ATLAS lub ZAPRAWA TYNKARSKA ATLAS. W razie konieczności klejenia płyt styropianowych na słabych podłożach, o nośności trudnej do określenia (np. niestabilnych, pyłących, trudnych do oczyszczenia) zaleca się wykonać próbę przyczepności. Polega ona na przyklejeniu w różnych miejscach na elewacji, 8÷10 kostek styropianu o wymiarach 10x10 cm i sprawdzeniu połączenia po 3 dniach. Wytrzymałość podłoża można uznać za dostateczną, jeżeli podczas odrywania ręka styropian ulegnie rozerwaniu. Gdy kostka zostanie oderwana wraz z zaprawą i warstwą podłoża oznacza to, że podłoże nie jest wystarczająco nośne. Dalsze postępowanie w takim przypadku, np. określenie sposobu usunięcia słabej warstwy, powinno być opisane w projekcie technicznym ocieplenia.

Zaprawa.

Zaprawę przygotowuje się przez wsypanie całej zawartości worka do naczynia z odmierzoną ilością wody (w proporcji 5,0÷5,5 l na 25 kg suchej mieszanki) i wymieszanie, aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Czynność tę najlepiej wykonać mechanicznie, za pomocą wiertarki z mieszadłem. Zaprawa nadaje się do użycia po upływie 5 minut i po ponownym wymieszaniu.

Przygotowaną zaprawę należy wykorzystać w ciągu ok. 3 godzin.

Sposób wykonania.

Zaprawę klejącą ATLAS STOPTER K-10 należy nanieść na wewnętrzną stronę płyty metodą "pasmowo-punktowa". Polega ona na wykonaniu ciągłej przemy obwodowej (o szerokości co najmniej 3 cm) przy krawędzi płyty i równomiernym rozłożeniu na całej powierzchni 6÷8 placków o średnicy 8÷12 cm. W sumie należy nałożyć taką ilość masy, aby pokrywała ona co najmniej 40 % powierzchni płyty (po dobitciu płyty do podłoża min. 60 %) i zapewniała w ten sposób odpowiednie połączenie płyty ze ścianą. Bezpośrednio po nałożeniu zaprawy klejącej płytę należy przyłożyć do podłoża, a następnie dobić do zadanego położenia tak, by grubość zaprawy pod płytą nie przekraczała 1 cm. Przy równych i gładkich podłożach, dopuszczalne jest równomierne rozprowadzanie zaprawy pacą ząbkowaną po całej powierzchni płyty tak, by po przyklejeniu tworzyła warstwę o grubości 2÷5 mm.

5.1.2. Przygotowanie masy.

Tynk ATLAS CERMIT dostarczany jest w postaci gotowej do użycia masy. Nie wolno łączyć go z innymi materiałami, rozcieńczać ani zagęszczać. Bezpośrednio przed użyciem masę należy przemieszać celem wyrównania konsystencji.

Sposób użycia.

Tynk akrylowy ATLAS CERMIT należy nakładać na przygotowane podłoże w postaci równomiernej warstwy o grubości kruszywa, przy pomocy gładkiej pacy ze stali nierdzewnej. Nadmiar materiału należy ściągnąć z powrotem do wiadra i przemieszać. Powstała powierzchnie zaciera się ruchami okrężnymi, przy użyciu pacy z tworzywa sztucznego. Czas otwarty pracy (pomiędzy nałożeniem masy, a zatarciem) zależy od chłonności podłoża, temperatury otoczenia i konsystencji masy. Należy doświadczać (dla danego typu podłoża i danej pogody) ustalić maksymalną powierzchnię możliwą do wykonania w jednym cyklu technologicznym (naciągnięcie i zatarcie). Materiał należy nakładać metodą "mokre na mokre", nie dopuszczając do zaschnięcia zatartej partii przed naciągnięciem kolejnej. W przeciwnym razie miejsce tego połączenia będzie widoczne. Przerwy technologiczne należy z góry zaplanować, na przykład w narodnikach i załamaniach budynku, pod rurami spustowymi, na styku kolorów itp. Tynkowana powierzchnie należy chronić zarówno w trakcie prac, jak i w okresie wysychania tynku, przed bezpośrednim nasłonecznieniem, działaniem wiatru i opadów atmosferycznych. Czas wysychania tynku zależy od podłoża, temperatury i wilgotności względnej powietrza, wynosi od ok. 12 do 48 godzin.

W warunkach podwyższonej wilgotności i temperatury około +5°C czas wiązania tynku może być wydłużony. Temperatura podłoża i otoczenia, podczas wykonywania prac i wysychania tynku, powinna wynosić od +5°C do +25°C.

Uwaga: Aby uniknąć różnic w odcieniach barw przy zastosowaniu kolorowych tynków silikonowych, należy na jedną powierzchnię nakładać tynk o tej samej dacie produkcji.

W przypadku stosowania tynków na systemach ociepleń należy unikać używania kolorów ciemnych, o współczynniku odbicia światła rozproszonego mniejszym niż 20%. Udział tynków w takich kolorach nie powinien przekraczać 10% powierzchni elewacji.

5.2. Klejenie płyt

Płyty powinny być mocowane w układzie poziomym mijankowo. Na całej powierzchni płyty winny przylegać do siebie dokładnie. Na płyty powinna być nałożona masa klejąca po obwodzie i na środku w postaci placków. Sumarycznie powierzchnia obłożona masą klejącą powinna obejmować min. 40% powierzchni płyty. Z kolei grubość warstwy klejącej nie powinna przekraczać 1.0 cm po odcisnięciu płyty. Płyty przykleja się od dołu do góry po wypoziomowaniu i założeniu listy startowej. Sprawdzić przy pomocy łaty o długości 2.5 m czy powierzchnia powłoki termoizolacyjnej jest równa, nierówności powyżej 1.5 mm usunąć. Po zakończeniu przyklejania płyt całą powierzchnię należy przetrzeć papierem ściernym w celu wyrównania powierzchni i odpylić.

5.3. Mocowanie mechaniczne

Po upływie 24 h można przystąpić do mechanicznego mocowania płyt do ściany za pomocą dybli o długości 200 mm. Przyjmuje się 4 dyble na 1 m², a w strefie narożnikowej o szerokości 1,5 m, 6 dybli na 1 m². Dyble powinny być zakotwiczone w ścianie na głębokość min. 6 cm. Mocowanie mechaniczne po wykonaniu warstwy zbrojącej jest niedopuszczalne. Dyble powinny posiadać świadectwo dopuszczenia do zastosowania.

5.4. Klejenie siatki zbrojącej

Warstwę zbrojącą z siatki i kleju można wykonywać po 3 dniach od przyklejenia płyt i po mocowaniu mechanicznym. Siatka powinna być wtopiona w masę klejącą tak aby była całkowicie nie widoczna, ale też nie powinna leżeć bezpośrednio na płytach styropianowych. Pasy siatki powinny być mocowane za zakład min. 10 cm z tym, że zakłady te nie powinny pokrywać się ze spoinami między płytami. Na narożnikach otworów należy umieścić dodatkowo ukośnie paski siatki o powierzchni 20x35 cm zapobiegające powstawaniu rys. Wszystkie narożniki budynku należy na całej wysokości zabezpieczyć kątownikami aluminiowymi.

5.5. Wykonanie warstwy tynkarskiej.

Wykonanie warstwy tynkarskiej można rozpocząć po trzech dniach od wykonania warstwy zbrojącej.

Masę tynkarską zacierać ręcznie. Nie należy jej naciągać na ścianę:

- jeżeli temperatura jest niższa niż +5 stopni C i wyższa od + 25 stopni C
- kiedy jest opad atmosferyczny i silny wiatr
- jeżeli prognoza meteorologiczna zapowiada spadek temperatury poniżej 0 stopni C w przeciągu 24 h.

Należy zwrócić szczególną uwagę na to, żeby nie powstały widoczne płaszczyzny styku pomiędzy nakładanymi warstwami tynku. Styki pomiędzy elementami systemu ociepleniowego, a pozostałymi elementami budynku zwłaszcza parapetami i ościeżnicami okiennymi i drzwiowymi powinny zostać uszczelnione poprzez zastosowanie taśmy rozprężnej.

5.6. Montaż obróbek blacharskich.

Montaż obróbek blacharskich wykonywać równolegle z pracami tynkarskimi - blacha stalowa ocynkowana gr. 0,55 mm wg PN-89/H-9215 atyka, parapety zewnętrzne. Obróbkę blacharską i parapety należy mocować kołkami rozporowymi o długości min. 6 cm (parapety mocowane do ościeży okiennych). Przed zamontowaniem parapetu odkryty dół ościeżnicy i skośną przestrzeń pod parapetem dodatkowo ocieplić pianką poliuretanową lub styropianem i uszczelnić masą.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w ST „Wymagania ogólne” pkt 6.

Informacje o materiałach podano w w specyfikacji ogólnej.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót podano w ST „Wymagania ogólne” pkt 7.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót podano w ST „Wymagania ogólne” pkt. 8.

Odbiory częściowe powinny obejmować:

- sprawdzenie jakości materiałów i wyrobów
- sprawdzenie czy materiały i wyroby posiadają stosowne aprobaty i atesty
- sprawdzenie próbek na ścianie
- sprawdzenie jakości przyklejenia płyt styropianowych
- sprawdzenie mocowania mechanicznego
- sprawdzenie warstwy zbrojnej
- sprawdzenie jakości tynkowania
- sprawdzenie montażu obróbek blacharskich

- sprawdzenie robót malarskich
- inne czynności w tym szczególnie odbiór rusztowań lub pomostów roboczych ruchomych

9. PODSTAWA PŁATNOSCI

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w ST „Wymagania ogólne” pkt 9.